

# Beware the Second Temptation

By Elder Scott D. Whiting  
*Of the Seventy*

## Vokt dere for den andre fristelsen

Av eldste Scott D. Whiting  
*i De sytti*

April 2025 general conference

---

*Don't hide from those who will love and support you; rather, run to them.*

A couple of years ago, when I turned 12, I was invited to attend my first Aaronic Priesthood quorum overnight camp. This was a long-awaited invitation, as my father was a quorum leader and often went camping with the boys in the ward, while I was left at home.

When the day came, I was excited. And I must admit that I desperately wanted to fit in with the older boys. I was determined to prove myself. In that effort it wasn't long before I was tested to see if I would play along and be part of the group.

My assigned task was to get my father's car keys so a prank could be pulled on the leaders. I don't remember exactly what I said to convince my dad, but I soon ran to the group of boys with keys in hand, proud of my accomplishment.

Then came the next assignment. I was to unlock the car door and wedge a stick between the driver's seat-back and the car horn. And I was to lock the door so the horn would blare into the evening without any way for the leaders to access the car to remove the crude device.

Now, this is where the story turns painfully embarrassing for me. Once I secured the stick in place, I locked the door and ran as fast as I could to hide in a nearby patch of bushes. As I crouched down to the ground, I felt a searing pain. In the darkness and in my haste, I had sat upon a prickly pear cactus.

My screams of pain were drowned out by the blaring horn, and I had no recourse other than gingerly hobbling back to the car, confessing my

---

*Ikke gjem dere for dem som vil være glad i og støtte dere. Løp heller til dem.*

For et par år siden, da jeg fylte 12, ble jeg invitert til min første overnattingsleir for Det aronske prestedømmes quorum. Dette var en etterlengtet invitasjon ettersom min far var en quorumsleder og ofte dro på campingtur med guttene i menigheten mens jeg ble etterlatt hjemme.

Da dagen kom, var jeg spent. Og jeg må innrømme at jeg desperat ønsket å passe inn blant de eldre guttene. Jeg var fast bestemt på å vise at jeg hørte til. I denne innsatsen, varte det ikke lenge før jeg ble prøvet for å se om jeg ville spille med og være en del av gruppen.

Min tildelte oppgave var å skaffe min fars bilnøkler slik at vi kunne gjøre lederne et pek. Jeg husker ikke nøyaktig hva jeg sa for å overbevise far, men jeg løp snart til guttegjengingen med nøkler i hånden, stolt over det jeg hadde utrettet.

Så kom neste oppgave. Jeg skulle låse opp bildøren og kile en pinne mellom fører-seteryggen og bilhornet. Og jeg skulle låse døren slik at hornet skulle gjalle ut i kvelden uten noen måte å få tilgang til bilen for å fjerne den enkle innretningen.

Det er her historien blir smertelig pinlig for meg. Så snart jeg hadde festet pinnen på plass, låste jeg døren og løp så fort jeg kunne for å gjemme meg i buskene i nærheten. Da jeg bøyde meg ned på bakken, kjente jeg en brennende smerte. I mørket og i min hast hadde jeg satt meg på en stikkende fikenkaktus.

Mine smerteskrisk ble overdøvet av det gjallende hornet, og jeg hadde ingen annen mulighet enn forsiktig å humpe tilbake til bilen, bekjenne

“sins,” and seeking rudimentary and embarrassing medical attention.

The remainder of that night, I lay on my stomach in a tent while my father, using pliers, removed the cactus spines from my ... well, let me just say that I did not sit comfortably for several days afterward.

I have reflected on that experience many times. I can now laugh at the folly of my youth, even as some underlying principles have become clear to me.

Many patterns in human behavior seem to be common in the natural man—the desire to fit in, the desire to prove oneself, the fear of missing out, and the compelling need to hide so we avoid consequences. It is this final behavior I will focus on today—hiding after we do something that we should not.

Now, I am not equating my childish prank with grievous sin, but we can draw some parallels that may prove useful as we are tested in our mortal sojourn.

In the Garden of Eden, Adam and Eve had an idyllic circumstance—an abundance of food, the incomparable beauty of the garden—not only a garden of beauty but a garden with neither weeds nor prickly pears.

However, we also know that garden life limited their needed progression. The garden was not a final destination but a test, the first of many that would prove, prepare, and allow them to progress to their final destination of returning to the presence of the Father and the Son.

You will remember that there was opposition in the garden. Lucifer was allowed to try Adam and Eve. He first tempted Adam to partake of the fruit of the tree of knowledge of good and evil. Remembering the commandment not to partake thereof, Adam resisted. Then came blessed Eve, who chose to partake of the fruit, convincing Adam to do likewise.

Later, Adam and Eve declared that this decision was necessary to fulfill Heavenly Father's plan. But by partaking of the fruit, they had transgressed the law—a law given them directly from the Father. The resulting and crushing understanding of good and evil must have left them in anguish when they heard the voice of the Father announcing His return to the garden. They realized they were naked, for they were indeed without clothing, having lived in a state

mine “synder” og søke grunnleggende og pinlig medisinsk hjelp.

Resten av den natten lå jeg på magen i et telt mens min far, ved hjelp av tang, fjernet kaktuspiggene fra min ... vel, la meg bare si at jeg ikke satt komfortabelt i flere dager etterpå.

Jeg har reflektert over denne hendelsen mange ganger. Jeg kan nå le av min ungdoms dårskap, selv om noen underliggende prinsipper har blitt tydelige for meg.

Mange mønstre i menneskelig adferd synes å være vanlige i det naturlige menneske – ønsket om å passe inn, ønsket om å vise at man duger, frykten for å gå glipp av noe og det tvingende behovet for å skjule seg slik at vi unngår konsekvenser. Det er denne siste adferden jeg vil fokusere på i dag – å gjemme oss etter at vi har gjort noe vi ikke burde.

Jeg setter ikke likhetstegn mellom min barnslige skøyestrek og alvorlig synd, men vi kan trekke noen paralleller som kan vise seg nyttige når vi blir prøvet i vårt jordiske opphold.

I Edens hage hadde Adam og Eva idylliske omstendigheter – rikelig med mat, hagens uforlignelige skjønnhet – ikke bare en vakker hage, men en hage uten hverken ugress eller fikenkaktuser.

Vi vet imidlertid også at hagelivet begrenset deres nødvendige progresjon. Hagen var ikke et endelig mål, men en prøve, den første av mange, som skulle bevise, forberede og tillate dem å gå videre til sitt endelige bestemmelsessted – å vende tilbake til Faderens og Sønnens nærhet.

Dere husker at det var motsetning i hagen. Lucifer fikk lov til å prøve Adam og Eva. Han fristet først Adam til å spise av treet til kunnskap om godt og ondt. Adam husket budet om ikke å spise av det, og sto imot. Så kom salige Eva, som valgte å spise av frukten og overbeviste Adam om å gjøre det samme.

Senere erklærte Adam og Eva at denne avgjørelsen var nødvendig for å oppfylle vår himmelske Faders plan. Men ved å spise av frukten hadde de overtrådt loven – en lov gitt dem direkte fra Faderen. Den resulterende og knusende forståelsen av godt og ondt må ha etterlatt dem i kvaler da de hørte Faderens røst bekjentgjøre at han kom tilbake til hagen. De innså at de var nakne, for de var virkelig uten klær, etter å ha levd i en tilstand av uskyld. Men det som kanskje

of innocence. But perhaps more painful than their being without clothing in that moment, they were now exposed for their transgression. They were defenseless and vulnerable. They were naked in every sense of the word.

Ever the opportunist, Lucifer, knowing their exposed and weakened state, tempted them yet again—this time to hide from God.

This temptation—I will call it the “second temptation”—is the temptation that may bring the greatest consequence if we succumb. Surely, to avoid all first temptations to break God’s law is optimal, but we know that all will succumb to a variety of first temptations here on earth. As we progress in our maturity and understanding, we hope that our strength to avoid first temptations will continually improve as we strive to become more like our Savior, Jesus Christ.

Some might attempt to hide from God because they don’t want to be discovered or exposed, and they feel shame or guilt. However, numerous scriptures teach us that hiding from God is impossible. I’ll share just a few.

The Lord teaches Jeremiah through the following questions: “Can any hide himself in secret places that I shall not see him? saith the Lord. Do not I fill heaven and earth?”

And Job is taught:

“For his eyes are upon the ways of man, and he seeth all his goings.

“There is no darkness, nor shadow of death, where the workers of iniquity may hide themselves.”

The psalmist David most poetically exclaims: “O Lord, thou hast searched me, and known me.

“Thou knowest my downsitting and mine uprising, thou understandest my thought afar off.

...

“For there is not a word in my tongue, but, lo, O Lord, thou knowest it altogether. ...

“Whither shall I go from thy spirit? or whither shall I flee from thy presence?

“If I ascend up into heaven, thou art there: if I make my bed in hell, behold, thou art there.”

## New Converts

For those who have recently joined The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, the second temptation may seem particularly challenging. Through your baptism you have cove-

var enda mer smertefullt enn at de manglet klær i det øyeblikket, var det at de nå ble avslørt for sin overtredelse. De var forsvarsløse og sårbare. De var nakne i enhver betydning av ordet.

Som den opportunist han er, fristet Lucifer, vel vitende om deres avslørte og svekkede tilstand, dem nok en gang – denne gangen til å gjemme seg for Gud.

Denne fristelsen – jeg vil kalle den for den “andre fristelse” – den fristelsen som kan få de største konsekvenser hvis vi gir etter. Det er helt klart optimalt å unngå alle de første fristelsene til å bryte Guds lov, men vi vet at alle vil gi etter for en rekke første fristelser her på jorden. Etter hvert som vi utvikler oss i modenhet og forståelse, håper vi at vår styrke til å unngå de første fristelser stadig vil bli bedre når vi streber etter å bli mer lik vår Frelser Jesus Kristus.

Noen forsøker kanskje å gjemme seg for Gud fordi de ikke ønsker å bli oppdaget eller avslørt, og de føler skam eller skyld. Mange skriftsteder lærer oss imidlertid at det er umulig å gjemme seg for Gud. Jeg vil dele noen få.

Herren underviser Jeremia gjennom følgende spørsmål: “Kan noen gjemme seg på hemmelige steder så jeg ikke kan se ham? sier Herren. Fyller jeg ikke himmelen og jorden?”

Og Job blir undervist:

“For Guds øye vokter på hver manns veier, og han ser alle hans skritt.

Det finnes intet mørke og ingen dødsskygge hvor de som gjør ondt, kan skjule seg.”

Salmisten David utbryter svært poetisk:

“Herre, du ransaker meg og kjenner meg.

Enten jeg sitter eller står opp, så vet du det. Langt bortefra forstår du min tanke ...

For det er ikke et ord på min tunge – se, Herre, du vet det alt sammen ...

Hvor skal jeg gå fra din Ånd, og hvor skal jeg flykte fra ditt åsyn?

Farer jeg opp til himmelen, så er du der. Og vil jeg rede mitt leie i dødsriket, se, da er du der.”

## Nye konvertitter

For dem som nylig har sluttet seg til Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, kan den andre fristelsen virke spesielt utfordrende. Gjennom dåpen har dere inngått pakt om å påta

nanted to take upon yourself the name of Jesus Christ, which for many includes a needed change of lifestyle. Changing one's lifestyle is not easy. Often it requires you to change habits and practices and even associations to progress toward your loving Heavenly Father.

The adversary knows that you may be vulnerable to his subtle attacks. He will make your past life, which left you unsatisfied in so many ways, now seem unrealistically attractive. The accuser, as he is called in the book of Revelation, will tempt you with thoughts that sound like this: "You aren't strong enough to change your life; you can't do this; you don't belong with these people; they will never accept you; you are too weak."

If these thoughts seem to ring true to you who are newly planted on the covenant path, we plead with you not to heed the accuser's voice. We love you; you can do it; we accept you; and with the Savior, you will have strength to do all. At a time when you need our love and support the most, don't be deceived into thinking that we will reject you if you take a step back into your prior lifestyle. Through the matchless power of the Atonement of Jesus Christ, you can be made whole again. But if you hide from Him and distance yourself from your newfound faith community, you distance yourself from the very source that can and will give you the strength to overcome.

A dear friend of mine, a recent convert, shared how difficult it is to sustain faith in isolation. There is great strength in becoming and remaining part of a supportive community—all stumbling yet progressing while blessed by the love of Jesus Christ.

President Russell M. Nelson has taught that "overcoming the world is not an event that happens in a day or two. It happens over a lifetime as we repeatedly embrace the doctrine of Christ. We cultivate faith in Jesus Christ by repenting daily and keeping covenants that endow us with power. We stay on the covenant path and are blessed with spiritual strength, personal revelation, increasing faith, and the ministering of angels."

If you incur a physical injury, your condition will deteriorate and may become life-threatening if you don't seek proper medical attention. That is true for spiritual wounds as well. Only, untreated spiritual wounds may threaten your eternal salvation. Don't hide from those who will

dere Jesu Kristi navn, som for mange innbefatter en nødvendig endring av livsstil. Det er ikke lett å forandre livsstil. Ofte krever det at dere endrer vaner og praksis og til og med omgang med andre for å ha fremdrift mot deres kjærlige himmelske Fader.

Motstanderen vet at dere kan være sårbare for hans snedige angrep. Han vil få deres tidligere liv, som etterlot dere utilfreds på så mange måter, nå til å virke urealistisk attraktivt. Anklageren, som han kalles i Johannes' åpenbaring, vil friste dere med tanker som høres slik ut: "Du er ikke sterk nok til å forandre ditt liv. Du klarer ikke dette; du hører ikke hjemme hos disse menneskene; de vil aldri akseptere deg; du er for svak."

Hvis disse tankene synes å stemme for dere som nylig er plantet på paktens sti, ber vi dere innstendig om ikke å gi akt på anklagerens røst. Vi er glad i dere. Dere klarer det. Vi godtar dere. Og sammen med Frelseren vil dere ha styrke til å gjøre alt. I en tid hvor dere trenger vår kjærlighet og støtte mest, må dere ikke bli lurt til å tro at vi vil avvise dere hvis dere tar et steg tilbake til deres tidligere livsstil. Gjennom Jesu Kristi forsonings makeløse kraft kan dere bli hel igjen. Men hvis dere gjemmer dere for ham og distanserer dere fra deres nyoppdagede trosfelleskap, distanserer dere dere fra selve kilden som kan og vil gi dere styrke til å overvinne.

En god venn av meg, en ny konvertitt, fortalte hvor vanskelig det er å opprettholde tro i isolasjon. Det ligger stor styrke i å bli og forbli en del av et støttende fellesskap – der alle snubler, men utvikler seg mens de velsignes av Frelseren Jesu Kristi kjærlighet.

President Russell M. Nelson har undervist at "å overvinne verden er ikke en hendelse som skjer på en dag eller to. Det skjer gjennom et helt liv når vi gjentatte ganger omfavner Kristi lære. Vi utvikler tro på Jesus Kristus ved å omvende oss daglig og holde pakter som gir oss kraft. Vi holder oss på paktens sti og blir velsignet med åndelig styrke, personlig åpenbaring, økende tro og englers betjening."

Hvis dere pådrar dere en fysisk skade, vil tilstanden deres forverres og kan bli livstruende hvis dere ikke søker riktig medisinsk tilsyn. Det gjelder også åndelige sår. Men, ubehandlede åndelige sår kan true deres evige frelse. Ikke gjem dere for dem som vil være glad i og støtte dere.

love and support you; rather, run to them. Good bishops, branch presidents, and leaders can help you access the healing power of the Atonement of Jesus Christ.

To those who may be in hiding, we implore you to come back. You need what the gospel and the Atonement of Jesus Christ offer, and we need what you offer. God knows your sins; you cannot hide from Him. Reconcile yourself before Him.

As His Saints, each of us must foster a culture of belonging in the Church that is loving, accepting, and encouraging of all who desire to progress along His path.

Beware this second temptation! Follow the counsel of prophets both ancient and modern and know that you cannot hide from a loving Father.

Instead, avail yourself of the miraculous healing power of the Atonement of Jesus Christ. This is the very purpose of our existence—to obtain a weakened and mortal body that is “subject to all manner of infirmities” and that will succumb to, sadly, many first temptations; to progress even when we fall to these temptations; and to seek divine help after doing so, that we might become more like our Savior and our Father in Heaven. It is His way. It is the only way. Of these truths I testify in the name of Jesus Christ, amen.

Løp heller til dem. Gode biskoper, grenspresidenter og ledere kan hjelpe dere å få tilgang til den helbredende kraften i Jesu Kristi forsoning.

Dere som måtte gjemme dere, vi ber dere innstendig om å komme tilbake. Dere trenger det Jesu Kristi evangelium og forsoning tilbyr, og vi trenger det dere tilbyr. Gud kjenner deres synder. Dere kan ikke gjemme dere for ham. Forson dere med ham.

Som hans hellige må hver enkelt av oss fremme en kultur av tilhørighet i Kirken som er kjærlig, aksepterende og oppmuntrende for alle som ønsker å gå fremover på hans sti.

Vokt dere for denne andre fristelsen! Følg profeters råd både fra fordums og nyere tid, og vit at dere ikke kan gjemme dere for en kjærlig Fader.

Isteden, få tilgang på Jesu Kristi forsonings helbredende kraft. Dette er selve hensikten med vår eksistens – å få et svekket og dødelig legeme som er “utsatt for alle slags skrøpeligheter” og som dessverre vil gi etter for mange første fristelser, å utvikle oss, selv når vi faller for disse fristelsene, og søke guddommelig hjelp etter å ha gjort det, så vi kan bli mer lik vår Frelser og vår Fader i himmelen. Det er hans måte. Det er den eneste måten. Jeg bærer vitnesbyrd om disse sannheter i Jesu Kristi navn. Amen.